

under denne, blive betydeligere og derhos til Dels af en saadan Art, at det er af Vigtighed, at Politimesteren ikke nødes til i stort Omfang at overlade dette Arbejdes Udførelse eller Ledelse til underordnede. Politikredsene kunne derfor ikke gøres større, end de fleste af de nuværende Retskredse ere, og man maa altsaa, hvis man vil have store Retskredse, dele hver Retskreds i flere Politikredse. Vil man omvendt lade Politikredsene falde sammen med Retskredsene, maa man ogsaa holde sig nær op til den nuværende Jurisdiktionsinddeling. Af Hensyn til den Samvirken, der i Straffeprocessen maa finde Sted mellem Underretsdommer og Politimester, maa den sidste Ordning anses for den bedste.

Endnu skal fremhæves, at den Besparelse, hvorom der kunde være Tale ved Begrænsning af Jurisdiktionernes Antal, for en meget væsentlig Del vilde gaa tabt gennem den Forøgelse af Udgifter til Befordring, Dagpenge, Budsendelse m. m., der som Følge af de større Afstande vilde komme til at paahvile saa vel det offentlige som private, ligesom disse sidste vilde blive nødte til at søge Sagførerhjælp til Udførelse af Ting, som de ellers have plejet at besørge ved personlig Henvendelse paa Tingstedet. Den omhandlede Besparelse for Statskassen vilde saaledes i alt Fald kun købes paa Bekostning af følelige Udgifter for Befolkningen.

Endnu skal angaaende Udkastets herhenhørende Regler Opmærksomheden henledes paa Udkastets § 20, hvorefter der i Underretskredse, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 35,000 Indbyggere, ansættes to Underretsdommere, af hvilke den ene — ligesom Forholdet for Tiden er paa Frederiksberg — udfører de Strafferetsplejen vedrørende Forretninger, den anden de øvrige Underdommerforretninger. Efter den Udkastet vedføjede Liste vil denne Regel for Tiden finde Anvendelse med Hensyn til Frederiksberg, Nordre og Hørsholm Birk, Odense, Vejle, Aarhus og Aalborg.

I Modsætning til de af Flertallet udviklede Anskuelser antage enkelte af Kommissionens Medlemmer — for nogles Vedkommende i Sammenhæng med det af dem nærede Ønske om Oprettelse af særlige Retsskriverembeder, for andres Vedkommende uafhængig af dette — at det vilde være forsvareligt og rigtigt at begrænse Underretskredsenes Antal noget stærkere end i Udkastet foreslaaet.

Mindretallet (Klein) bemærker i denne Anledning følgende: Det var Tanken i det tidligere Forslag, at Accenten skulde lægges paa Landsrettens Virksomhed; til denne henlagdes Forhandlingen i første — og til Dels sidste — Instans af de større og vigtigere civile og kriminelle Sager, uden og med Tiltrædelse af Nævninger. Dem gælder det for saa vidt fortrinsvis om at udstyre med de fornødne Kræfter. Naar som en Følge heraf Statens Udgifter ved Retsadministrationen paa forskellig Maade maatte forøges paa dette Punkt, var det naturligt at rette Opmærksomheden paa, om Udgifterne ikke kunde indskrænkes noget paa enkelte Punkter og da navnlig paa Underretternes Omraade. Hertil var der formentlig saa meget større Opfordring, som det jo ikke blot var i Henseende til Underretternes Arbejde paa det judicielle Omraade, at en Formindskelse vilde blive Følgen af den foreslaaede Omordning, idet de største og vigtigste Sager væsentlig overføres fra dem til Landsretterne, men Underretsdømmerne tillige fritoges for den vistnok jævnlig meget byrdefulde Politivirksomhed og for det vel ogsaa til en vis Grad besværlige og Tid krævende Retskriverarbejde. Man mente derfor, at naar Dommerne bleve fritagne ikke blot for en væsentlig Del af den egentlige Dommergerning, men tillige for Poli-, Underøvrigheds- og Skrivervirksomhed, maatte deres Antal kunne ikke lidet indskrænkes, og som bemærket gik man derfor ud fra, at det hidtilværende Tal af 130 Underretskredse maatte kunne indskrænkes til ikke lidet under Halvdelen — „ikke under 50 og ikke over 58“.

Nogen Forhøjelse af dette Tal maatte nu imidlertid blive en Følge af, at det af den nærværende Kommission vedtoges at anbefale, at ikkun Staden Kjøbenhavn, men ikke tillige Kjøbenhavns Amtsrads-kreds (Amager, Frederiksberg Birk, Nordre og Søndre Birk) skulde holdes uden for den almindelige Underretskredsinddeling, og det viste sig fremdeles ved en nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal naturligt, for ikke at sige nødvendigt, foruden Folketallet i de enkelte Kredse at tage Hensyn til andre Momenter, geografiske og stedlige Forhold. Disse Betragtninger maatte føre til at foreslaa et endog ikke lidet forhøjet Tal for Retskredsene uden for Kjøbenhavn ud over de nævnte henimod 60. Det turde imidlertid være at gaa for vidt, naar Flertallet nu har foreslaaet at sætte Antallet op til 103 — fra 50 à 58. Ganske vist maa det erkendes, at Befolk-